

Historie anarchopacifismu

Kořeny anarchopacifismu můžeme nalézt již v antiautoritářských myšlenkách staré Indie a Číny, u antických filosofů a především v literárně intelektuálním anarchismu 19.stol..

Pojem anarchopacifismus se však v pravém slova smyslu dostal do obecnějšího povědomí až v 70 letech 20.stol.. Zasloužily se o to především kampaně organizací C.N.D. a NON VIOLENCE. Ve světě již dříve fungovalo více podobně zaměřených skupin, jež bychom mohli nazývat anarchopacifistickými, nepoužívaly však tohoto pojmu. V této době také vznikla komunita CRASS, jejíž legendární kulturní projekty rozšířily myšlenku anarchopacifismu po celém světě. V Čechách můžeme nalézt jeho kořeny v okruhu lidí kolem časopisu Nový kult.

Základní myšlenky

Anarchie jest úplný nedostatek útočného násilí. Prostředky k dosažení cíle, tj. anarchie, musí být ve shodě s hlavní zásadou, nesmí se tedy v žádném případě užívatí násilí
Komuna197.

I

akcí, mítinků, přednášek a demonstrací. V případě potřeby sahá i k blokádám či „demonstrativním činům“ apod..

V zemích totalitně-diktátorských jsou anarchopacifisté samozřejmě nuceni používat radikálnější metody. Ať už se jedná o sabotáže či podobné způsoby posilování spol.vědomí v odporu proti totalitnímu systému. Anarchopacifismus je stále se tvořící směr, a proto i anarchopacifistické skupiny stále hledají nové formy aktivit.

Současnost anarchopacifismu v ČR

Na území ČR se s první ucelenější skupinou hlásící se k anarchopacifismu můžeme setkat v době poměrně nedávné. Okolo roku 1988 vznikla literárně kulturní skupina I.V.P. (individuální hlas pacifismu). Lidé z této skupiny se zabývali převážně samizdatovým vydáváním sbírek poezie, překládáním textů zahr. huđ. skupin a následnou distribucí nahrávek a všemožných nezávislých tiskovin. I.V.P. byla v úzkém kontaktu se skupinou S.A.L. (druhá anarchistická fronta) a s redakcí časopisu „Sedm jatečných“. I tito lidé byli silně ovlivněni anarchopacifistickou filosofií.

IV

V mnoho otázkách se anarchopacifismus ztotožňuje s ostatními anarchistickými proudy. Vychází však z předpokladu, že svého cíle, tj.společnosti založené na svobodě a rovnosti se nemůže dosáhnout jiným způsobem, než dlouhodobým vývojem. Staví na podstatě odpovědného jedince, vědomě se podřizujícího kolektivnímu prospěchu, chápajícího zpětnou vazbu svého vlastního života na životy ostatních. Usiluje o trvalé změny vycházející z tzv. „etické evoluce“. Podstatnou odlišností od ostatních proudů anarchismu je přístup k cestě urychlení těchto spol. změn. Anarchopacifismus staví na svobodném právu individuální volby, a proto odmítá jakýkoliv násilný nátlak vedoucí k těmto změnám. Nepovažuje revoluci, pro její násilnou podobu, za možnou nositelku trvalých spol.změn. Snad právě to je důvod proč, je svými odpůrci často považován za pasivní proud.

Anarchopacifisty lze definovat. Jsou to lidé, jež se nepodílí na násilí v revolucích a válkách.

II

Roku 1991 se skupina I.V.P. přeměnila na pol. angažovanější V.A.P. (hlas anarchopacifismu).

Toto společenství fungovalo na principu tzv. otevřené komuny. Spolupracovalo z mnoha anarchistickými i ekologickými skupinami, organizacemi a jednotlivci. Do širšího povědomí se dostalo díky svému hudebnímu projektu a jedné ze svých největších kampaní „NATO NEZNAMENÁ MÍR“. Hlavní snahou společenství V.A.P. bylo zaktivizovat co nejvíce lidí sympatizujících z myšlenkami anarchopacifistické filosofie. Okolo roku 1999 došlo k ukončení fungování společenství. Po asi tříleté odmlce došlo k částečnému obnovení V.A.P., již však v jiné podobě. Mnozí členové pracují na jednotlivých projektech a zcela zanikl princip otevřené komuny. V původní podobě funguje pouze její hudební projekt.

V našem regionu, stejně tak jak v celém světě je nemalé množství skupin a organizací, jež bychom mohli též nazvat anarchopacifistickými. Ty se většinou zabývají jen jeho jednotlivými částmi (antimilitarismem, etickou evolucí atp.) a ne anarchopacifismem jako celkem.

V

Pomocí nenásilných metod chtějí budovat ideální společnost (připravovat vhodné spol. klima pro zrušení státu apod.).

Derrick A. Pike

Anarchopacifismus a násilí

Anarchopacifismus odmítá násilí jak z důvodů mravních, tak praktických. V dlouhodobém měřítku násilí nic neřeší a anarchopacifismus usiluje o změny pevné a trvalé. Přesto nevyzývá k netečnosti, naopak. Snaží se hledat stále nové prostředky nenásilného boje. Odmítání násilí ovšem není obecné pravidlo. Každý jednotlivec má samozřejmě právo na svoji aktivní osobní obranu. Přístup k osobní obraně je dost diferencovaný podle každého jednotlivce individuálně. Pokud ovšem budeme brát v úvahu nejrozšířenější postoje anarchopacifistů, tak je pro ně násilí přijatelné jako krajní řešení osobního napadení či napadení jiného konkrétního života. Samozřejmě až po vyčerpání všech ostatních možností.

Formy aktivit

Jednou z nejčastějších metod, vycházející ze samotné podstaty anarchopacifismu je agitace a všechny její formy. Filosofie se šíří převážně formou kulturních

III

ANARCHO

PACIFISMUS